

[Parkov.]

det er en mærkelig konstitutionel Betragtning; jeg skulde dog tro, at ligegyldigt hvilket Parti man tilhører, maa man dog respektere gældende Love. Vi har jo et snart klassisk Ord i saa Henseende, men det lader til, at det ikke har nogen som helst Betydning for det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen; han bryder sig fejl om, at der er en Lov, som foreskriver visse Bevillinger, han søger at ødelægge denne Lov ved at nægte disse Bevillinger.

Saa kom det ærede Medlem ind paa nogle Betragtninger over, hvorledes Situationen var i 1914, i de første Augustdage. Jeg kan ikke sige noget om, hvorvidt det ærede Medlem af *eigen Erfaring* har noget Kendskab til Aanden og Tonen den Gang, jeg for mit Vedkommende *har det*. Det ærede Medlem sagde — saaledes forstod jeg ham —, at hvis man lige i de Dage havde sagt til det indkaldte Mandskab: De af jer, der har Lyst til at gaa hjem, kan gaa hjem! — saa vilde et meget stort Tal have taget deres gode Tøj og være gaaet hjem. Nej, ikke heller de ærede Medlemmer, som nu sidder her i Salen, og som mener, de vilde være gaaet, vilde have gjort det, nej, saa sandt om de vilde! De vilde paa ingen Maade have svigtet deres Land i et afgørende Øjeblik. Det er let nok nu med Smil at anstille Betragtninger over, hvorledes man vilde gøre; men den Gang gik det som en rød Traad igennem det hele, at det var Fædrelandet, der kaldte paa os. Det var saamænd ikke det ærede Medlem Hr. P. Munch, og det var ikke den daværende Statsminister og den daværende Udenrigsminister, men det var *vort Fædreland*, der kaldte paa os, og saa kan man tidt nok forsikre, at selv om Fædrelandet kalder i Farens og Nødens Stund, vil man alligevel tage sit gode Tøj og gaa. Nej, det gør man ikke, man *bliver*. Eksperimentet kunde jo ikke anstilles, men jeg tror, det vilde være faldet fuldstændigt til Jorden. Grundlovens § 88 foreskriver da ogsaa, at enhver vaabenfør Mand er pligtig med sin Person at bidrage til Fædrelandets Forsvar efter de nærmere Bestemmelser herom, som Lovene foreskriver. Og det var Lovene, vi rettede os efter, det var ifølge Lovene, at vi foretog Indkaldelser; der stod i de da gældende Love, at vi havde Ret til at oprette en Sikringsstyrke, det var i Henhold til gældende Love, at dette skete, og ifølge Grundloven havde enhver vaabenfør Mand Pligt til at give sin Person til Fædrelandets Forsvar. Jeg føler mig derfor fuldkommen forvisset om, at det var blevet et

meget ringe Tal, der havde benyttet sig af dette Tilbud.

Det ærede Medlem vilde mene, der fra vor Side var udtalt, at vi vilde foreslaa Indførelse af Told paa Kaffe for at skaffe de fornødne Midler til en Omordning af Forsvaret. Nej, det er der ikke; der har ikke fra nogen Side været stillet Forslag om, at man skulde gaa til en Forhøjelse af Tolden paa Kaffe netop for at skaffe Midler til Veje til Forsvarets Ordning; det er ganske urigtigt.

Saa talte det ærede Medlem med en vis Spot og Haan om Størrelsen af det Beløb, der i sin Tid blev indsamlet i frivillige Bidrag til Fædrelandets Forsvar, og sagde, at denne godt 1 Mill. Kr. var jo ingenting i Forhold til det Beløb, som Arbejderne her i Landet samler ind, et Beløb af indtil 14 Mill. Kr. aarlig, for at have Midler til Stede, naar der indtræder Arbejdsløshed eller andre Kalamiteter for de paagældende. Det kan man jo ogsaa godt sige, at det er det ikke, men man maa vel erindre og ikke glemme, at disse 14 Mill. Kr. kommer de paagældende selv til gode, det er Penge, der samles ind, netop for at de selv kan have noget at ty til, hvis de skulde komme i Forlegenhed eller Beknæb.

Jeg troede, man fra alle Sider var enig om, at hvis Belgien i 1914 havde staaet uden Fæstninger og uden Militær, vilde Belgien neppe have haft nogen Udsigt til at faa en saadan selvstændig Stilling i Nationernes Række, som dette Land nu besidder, saa vilde ganske sikkert Belgiens Suverænetet kun være blevet et Skin, hvis da overhovedet denne Stat havde kunnet opretholdes. Der er dog vist ikke nogen Tvivl om, at netop dette, at Belgien gjorde sit yderste for at forsvare sin Neutralitet, bidrog til, at Belgien kunde gaa ud af Krigen som en Stat, som alle saa op til med Agtelse og Beundring.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen henviste til, at de Mænd her i Danmark, som var formuende, eller som havde store Indtægter, kunde jo betale, hvad der nu skal til til Forsvarsordningen. Jeg vil gøre opmærksom paa, at saadanne Mænd betaler i Henhold til de gældende Skattelove efter den Indtægt og Formue, de har. Det er jo saadan, at vi her arbejder med en stigende og ret stærkt stigende Skala, saaledes at der allerede forud er taget tilbørligt Hensyn til at skaffe Statskassen de Midler, den skal bruge, gennem Skatter, hvad enten det er Indkomst- eller Formueskat, fra dem, der har Formue, og dem, der har de store Indtægter.